

ватъ на человѣцы-те за да приближаватъ пріѣхъ, правда-та, и щедростъ-та.

822. Една повѣсть казва ся стара (вѣтха) когда-сѧ е веднаждъ приказала.

823. Въ настояще-то время да взяви вѣкъ учени-то си и искусство-то си, равно е, като бы ималъ бисеры и да ты хвѣрли нарочно за да гы загуби.

824. Не жаловайся за ради свѣта, повеже коя добрина можешъ да ожидавашъ отъ него ? зачто-то когда сами-те Царіе страждатъ какво спокойствіе може да има сиромахъ-а ? ако убо ты желаенъ спокойствіе-то ще го получишъ слѣдъ смерть-та.

825. Кой-то има добродѣтель, защища-да добродѣтель-та, какъ-то и елмазъ-а очистя елмаза; оный пакъ покровителствува добродѣтель-та, кой-то я е возлюбилъ, и крье погрѣшки-те на другы-те.

826. Добродѣтель-та не е вече на свѣта, зачто ся е взелъ медъ-а пакъ са остали само пчели-те.

827. За мало е почтеніе оный пріятель, кой-то чини ласкателства.

828. Можели быхме да поживѣеме благополучно ако ласкателства-та не быха полагале препятствіе посредъ.